

vibrar el Palau, en Joan també serà allà, «encantat que la gent s'ho passi bé», encara que a ell li toqui treballar.

El Centre Cultural de La Caixa és un altre espai festiu, que acull les obres de teatre i la sarsuela. Allà hi ha en Jep Vergés, tècnic de so i de llum, ja acostumat a treballar quan la majoria s'ho passa bé. Però ell també hi disfruta, a la feina, encara que no sigui assegut a platea, sinó al control: «Has d'estar pendent que tot vagi bé.»

La Celes, o la Celestina Rodríguez, és la responsable de la Casa de Cultura Sant Francesc, un lloc que, per festa major, es converteix en el centre d'operacions de les colles i les entitats: l'activitat no para fins a altes hores de la matinada.

A la Celes no li molesta gens haver de treballar, «em trobo en el meu ambient,

vacances. «Però és una festa força tranquil·la, malgrat l'increment de feina, que s'afegeix a les incidències normals.» El punt negre és el vandalisme que, sobretot de matinada, «de 4 a 7 h és l'hora perillosa», es recrea a destrossar i cremar papereres, contenidors i senyals de trànsit. A vegades també han de recollir algú que s'ha passat amb la beguda, «el portem a l'hospital, a la Creu Roja o, si va documentat, a casa seva». Entre les seves tasques, i especialment aquests dies, hi ha intentar calmar els ànims de les persones que truquen queixant-se per l'excés de soroll del ball, a la plaça Barangé - que ressona molt - o a Ponent, quan hi ha nit golf. Encara que els quedi alguna hora lliure per sortir, no poden deconnectar del tot: «Les 24 hores del dia som policies

de cop i no donem a l'abast...» Tant el correfoc com el correaigua solen ser tranquils, i en els concerts el més habitual són els desmais. Però la festa major, com totes les festes, és del tot imprevisible. Un acte aparentment controlat com l'arrossada, fa un parell d'anys va donar-los força feina: «Van haver d'atendre algun coma etílic», una intervenció més pròpia de la nit golf.

L'avituallament

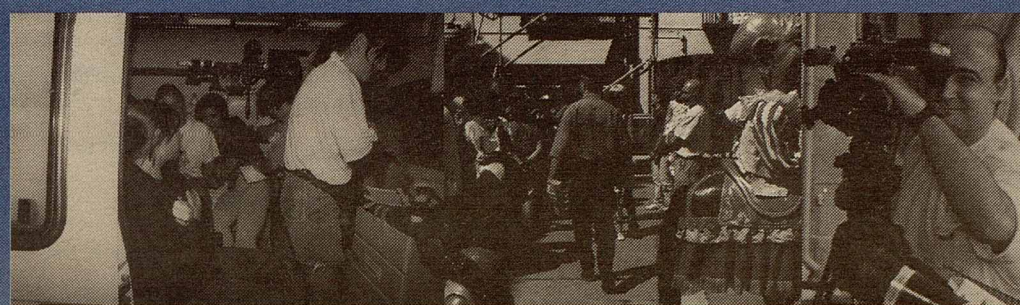
Les nits de ball a la plaça Barangé, hi ha un racó que els ciutadans visiten tot sovint: la barra de bar que s'instal·la en un lateral. La cooperativa El Mirallet fa una colla d'anys que s'encarrega d'aquest servei de *primera necessitat*. Quan la calor i la set apreten, no és l'aigua la beguda reina, sinó la cervesa

La festa, en imatges

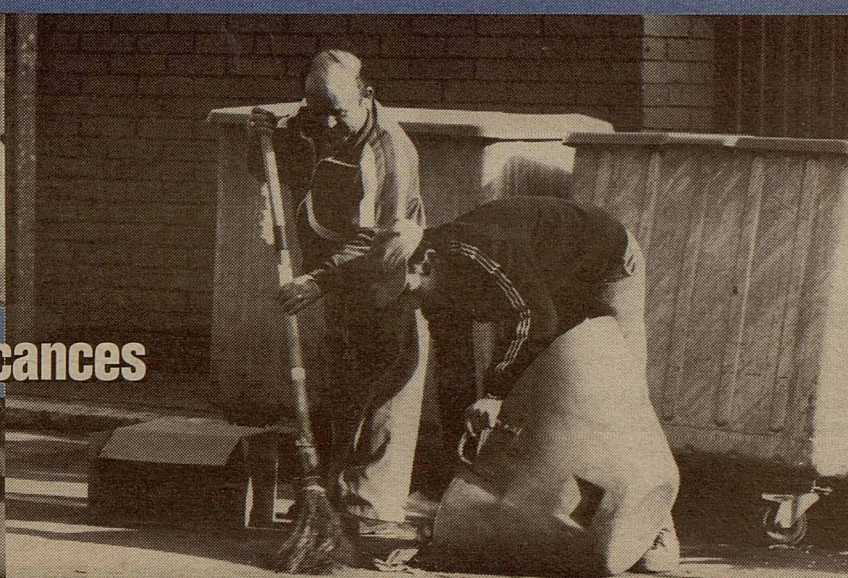
A darrere dels mitjans de comunicació que ens permeten estar informats del que passa, hi ha uns professionals que aquests dies també treballaran.

L'Enric Navarrete és de les persones que es coneix més bé la festa, ja que hi ha treballat sis anys, recollint les imatges que li porten els càmeres i muntant-les per passar-les per la televisió municipal. «Treballo les mateixes hores que sempre, però d'una manera més accelerada, i fora de l'horari habitual.»

També explica que, tot i que ja està mentalitzat de treballar, encara que no hagués de fer-ho també es quedaria, perquè «m'agrada aquesta festa, és oberta i hi ha ambient».

Per a uns quants, aquests dies no són de vacances

Fotos: AFMG

en la meua salsa: si no hagués de fer-ho, estaria avorrida».

El fet d'haver d'estar al peu del canó no treu que visqui la festa com el que més. «Participo a les gresques de totes les entitats, ells fan que m'hi impliqui; i em sento malament si no compten amb mi.»

Els uniformats

La seguretat ciutadana és un aspecte molt important per garantir la bona marxa de la festa. Això ho saben molt bé el sergent Juan Antonio Linares i l'agent José Manuel Berbel. Tot i que l'Ascensió encara és més forta, per la festa major han de treballar el doble, perquè part dels agents es troben de

i si hi ha algun *marro*, hem d'intervenir-hi.»

Hi ha un altre uniforme que és present en bona part de les activitats de festa: són els joves voluntaris de la Creu Roja, destacats en actes «de risc», com poden ser l'estirada de corda, el correfoc, o els concerts. Depèn de l'activitat, s'hi desplacen una o dues ambulàncies i de tres a sis socorristes. La persona que des de fa tres anys coordina tot aquest sarau és l'Esperança Solana. «És una altra manera de viure la festa major». D'entrada, tots els actes massius són «temuts», si bé un acte com l'estirada de corda és dels que dona més feina: «Hi ha moltes cremades, perquè la gent no es protegeix; a més, arriben tots

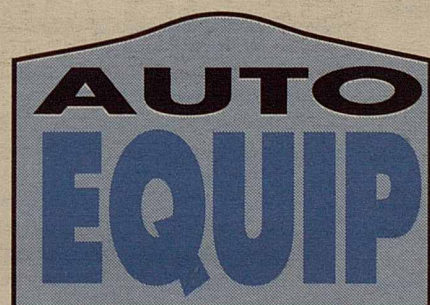
i els cubates, i amb diferència. La Pilar Càmera fa 11 anys que treballa aquests dies i confessa que és «dur». L'horari de treball pot allargar-se deu hores, fins a les 4 i 5 h de la matinada. Però la barra-bar de Barangé és més que un simple expenedor de begudes: és un lloc de trobada. Per als que treballen darrere, la feina pot ser «força estressant, perquè tothom crida», i sempre hi ha l'espavilat que s'escapoleix sense pagar.

Com a anècdotes, hi ha la d'un que va demanar 31 cerveses de cop, per a ell i els seus amics. I una altra: al final del ball, pot veure's cambrers i clients ballant junts sobre la barra.

La recollida

Cap a les sis del matí, hi ha un grup de treballadors que coincideixen amb els que encara no han tastat els llençols: és el personal encarregat de la neteja i recollida municipal, IACSA - BFI.

«A vegades n'hem hagut de despertar algun a cop de mànega», expliquen en Joan Martínez i en José Romero. Fan serveis als llocs on hi ha activitats, per exemple, al parc de Ponent, a la nit golf o a l'arrossada: quatre hores de feina, i el parc torna a ser el d'abans. Tot i que es reforcen les paperes amb contenidors, a Barangé, quan hi ha ball, la feina es desborda. «La gent, de festa, no col·labora tant com la resta de l'any» ■

CENTRES DE MANTENIMENT
DE L'AUTOMÒBIL

un equip pendent de tu

CAR AUDIO • REVISIONS • PNEUMÀTICS
LLANTES • COMPETICIÓ

SERVEI RÀPID
SENSE CITA PRÈVIA

Passeig Fluvial, s/n naus 10-11 - 08400 GRANOLLERS (Barcelona) - Tel. 93 846 71 80 Fax 93 846 82 89